

1. neděle adventní – 29. 11. 2020

Rodinná bohoslužba

▪ Vytvořte si prostředí vhodné pro modlitbu. Vystavte si kříž nebo ikonu, zapalte svíčku, dejte do vázy květinu. Připravte si zatím nezapálený adventní věnec. Určete někoho z rodiny, kdo bude modlitbě předsedat, kdo bude číst čtení, kdo žalm, kdo evangelium, kdo bude přednášet přímlyvy atd.

úvod:

▪ Na začátku můžete zazpívat *Ejhle, Hospodin přijde* (kancionál č. 101)

▪ Ten, kdo předsedá, zahájí bohoslužbu:
▪ Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.
▪ Dnes vstupujeme do Adventu, doby přípravy na příchod Krista. Můžeme se spolehnout na to, že on přijít chce. To, co ale už tak jisté není, je naše touha po něm, naše otevřené dveře, do kterých může Kristus vstoupit. Kéž by adventní věnec, který bude stále více zářit světlem, byl i výrazem naší rostoucí touhy po příchodu Pána. Poděkujme tedy nad tímto adventním věncem za začátek Adventu.

▪ Po chvíli ticha pokračujte přímlyvami:
▪ Náš Pán Ježíš Kristus přišel na svět, aby hlásal evangelium a uzdravoval zkroušené srdcem. A my věříme, že také mezi nás přichází, aby spasil všechny, kdo ho očekávají. Vzyvejme ho s pokorou, vírou a vroucností: Pane, smiluj se.

▪ Někdo jiný může přečíst následující prosby, na ně všichni odpovídají *Pane, smiluj se*:

▪ Kriste, Boží Slovo, tys od počátku, skrze tebe bylo všechno stvořeno, a když přišla plnost času, stal ses člověkem, přijď a zachraň nás od věčné smrti.

▪ Světlo pravé, ty osvěcuješ každého člověka, přijď a rozptyl tmu naší nevědomosti.

▪ Jednorozený Synu, ty spočíváš v náruči Otce, přijď a zvěstuj nám Boží dobrotu.

▪ Ježíši Kriste, přišel jsi k nám jako Syn člověka, učiň syny a dcery Boží z těch, kdo tě přijímají.

▪ Ty lámeš i pouta očí, uveď do nebeského Jeruzaléma všechny, kdo čekají u jeho bran.

▪ Ten, kdo předsedá bohoslužbě, pokračuje modlitbou nad adventním věncem:

▪ Věčný Bože, ty znáš touhu lidského srdce, dáváš se nám poznat a voláš nás k sobě. Děkujeme ti za to, že nás nenecháváš bez pomoci, ale sesíláš nám své světlo a svou spásu. Prosíme tě, ať je nám tento adventní věnec znamením tvého požehnání a toho, že nám dáváš účast na svém věčném životě bez začátku a konce. A svíčky, které na něm budeme rozsvěcovat, ať nám připomínají, žeš nám poslal svého Syna a chceš, abychom ho následovali a žili jako děti světla. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků. Amen.

▪ A zapálí na adventním věnci první svíčku.

▪ Pak pokračuje modlitbou:

▪ Modeme se: Všemohoucí Bože, očekáváme příchod našeho Pána Ježíše Krista a prosíme tě: posiluj naši vůli, ať konáme spravedlivé skutky a připravujeme se na setkání s ním, abychom v den soudu stáli po jeho pravici a vešli do nebeského království. Neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

čtení z Písma:

▪ Někdo ať přečte první čtení (Iz 63,16b-17,19b; 64,2b-7):

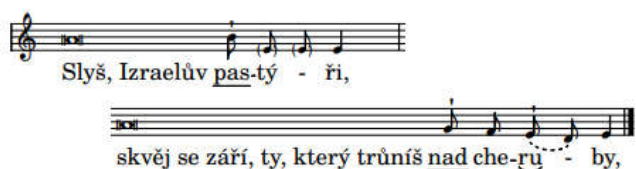
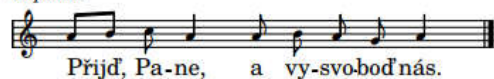
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Ty, Hospodine, jsi náš otec, "naš vykupitel" je tvoje dávné jméno. Proč jsi dopustil, Hospodine, že jsme zbloudili z tvých cest, že nám ztvdlo srdce, abychom před tebou neměli bázeň? Usmíř se kvůli svým služebníkům, pro kmeny, které jsou ti vlastní! Kéž bys protrhl nebe a sestoupil! Před

tvou tváří by se rozplynuly hory. Sestoupil jsi a před tvou tváří se rozplynuly hory. Od věků (nikdo) neslyšel, k sluchu (nikomu) neproniklo, oko nespatřilo, že by bůh, mimo tebe, (tak) jednal s těmi, kdo v něho doufají. Jdeš vstříc tomu, kdo s radostí jedná spravedlivě, těm, kdo na tvých cestách pamatují na tebe. Hle, ty ses rozhněval, protože jsme zhřešili, byli jsme v hříších stále. Byli jsme všichni jak poskvrnění, jak špinavý šat byl každý náš dobrý skutek. Zvadli jsme všichni jak listí, nepravost nás unášela jak vítr. Nikdo nevzýval tvé jméno, nikdo se nevzchopil, aby se k tobě přivinul, neboť jsi před námi skryl svoji tvář, nepravosti jsi nás vydal napospas. A přece, Hospodine, ty jsi náš otec! My hlína jsme - ty jsi nás hnětl, dílo tvé ruky jsme všichni! Slyšeli jsme slovo Boží. – Bohu díky.

- Někdo ať zazpívá nebo přečte žalm:

Odpověď

Probud' svou sílu
a přijď nás zachránit!

Odpověď

Bože zástupů, vrať se,
shlédni z nebe a podívej se, pečuj o tuto řevu!
Ochraňuj, co zasadila tvá pravice,
výhonek, který sis vypěstoval!

Odpověď

Ať je tvá ruka nad mužem po tvé pravici,
nad člověkem, kterého sis vychoval.
Neustoupíme už od tebe,
zachovej nás naživu, a budeme velebit tvé jméno.

- Jiný pak může přečíst druhé čtení (1Kor 1,3-9):
Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'ánům.
Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista. Neustále za vás děkuji svému Bohu pro Boží milost, která vám byla dána v Kristu Ježíši. Neboť v něm jste v každém ohledu získali bohatství všeho druhu, jak v nauce, tak v poznání. Vždyť přece svědectví o Kristu bylo u vás jako pravé dokázáno, takže nejste pozadu v žádném Božím daru; jen ještě musíte vytrvale čekat, až přijde náš Pán Ježíš Kristus. On vám také dá, že vytrváte až do konce, takže budete bez

úhony v onen den našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je Bůh, a on vás povolal k tomu, abyste měli společenství s jeho Synem Ježíšem Kristem, naším Pánem!

Slyšeli jsme slovo Boží. – Bohu díky.

- Nyní můžete zazpívat dvě sloky písně Co již dávni proroci (kancionál č. 122):

1. Co již dávni proroci / lidem zvěstovali, / Duchem svatým pohnuti / viděti si přáli, / Krista Pána vtělení / v život Panny čisté, / toho jsme se dočkali / v tomto čase jistě.

2. I na nebi andělům / zdálo se předivné / jeho svaté vtělení / a velmi tajemné. / Od věků neslýchaná / milost tak přehojná, / aby Bůh vzal na sebe / podobu člověka.

- Někdo z vás ať přečte evangelium (Mk 13,33-37):
Slova svatého evangelia podle Marka. – Sláva tobě, Pane.

Ježíš řekl svým učedníkům: "Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy přijde poslední den. Je to podobně jako s člověkem, který se vydal na cesty. Odešel z domu, dal svým služebníkům plnou moc, každému jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, protože nevíte, kdy přijde pán domu, zdali navečer nebo o půlnoci nebo za kuropění nebo ráno, aby vás, až znenadání přijde, nezastihl, jak spíte. Co říkám vám, říkám všem: Bděte!"
Slyšeli jsme slovo Boží. – Chvála tobě, Kriste.

- Můžete si popovídat o kom, co koho oslovilo na evangeliu. Jestli chcete, můžete si i přečíst následující zamyšlení:

Evangelium nabízí zvláštní obraz tohoto světa. Pán se vydal na cesty. A nám dal dva pokyny k tomu, jak to tu má mezitím fungovat: Služebníci

dostávají plnou moc. (Plná moc znamená, že jménem majitele mohou podepisovat dokumenty a jakkoliv hospodařit s jeho majetkem.) A za druhé nesmí nikdy zapomenout na to, že Pán se může kdykoliv vrátit, i v noci, i za kuropění.

Můžeme se dopustit dvou omylů: přijmout plnou moc a zapomenout na to, že se Pán vrátí, nebo naopak očekávat Pána a zapomenout na to, že nám dal plnou moc. Pojdme si obě tyto možnosti probrat:

Krávy se mohou pást na louce, která jim byla určena, ale kdykoliv se dotknou elektrického ohradníku, dostanou ránu. Bůh mohl lidský svět stvořit podobně. Kdykoliv bychom se chtěli dopustit něčeho zlého, obdrželi bychom jako varování lehký elektrický výboj. Bůh to tak kupodivu neudělal. Neskutečně riskuje – a zřejmě mu to stojí zato.

A protože v lidském světě chybí elektrické ohradníky, máme mnohdy zato, že jsme dostali plnou moc, aniž bychom museli počítat s Pánovým příchodem. Všechno je dovoleno, žádné hranice nejsou nepřekročitelné, žádný hřích neexistuje. Všechno je zaměřeno na to, abychom se měli dobře a skvěle se bavili. Je třeba stavět stále větší supermarkety a stále lepší zábavní centra a chodit do dobře placené práce, abychom si na to všechno vydělali. Křesťan bude chodit do kostela tehdy, když mše budou dostatečně zábavné, kázání nebude moc dlouhé, kněz bude v pohodě, kostel bude vytápěný, na farní společenství přijde tehdy, když se připraví dostatečně zábavný program, modlit se bude tehdy, když při modlitbě bude prožívat velké věci, jinak není sebemenší důvod, proč do toho jít.

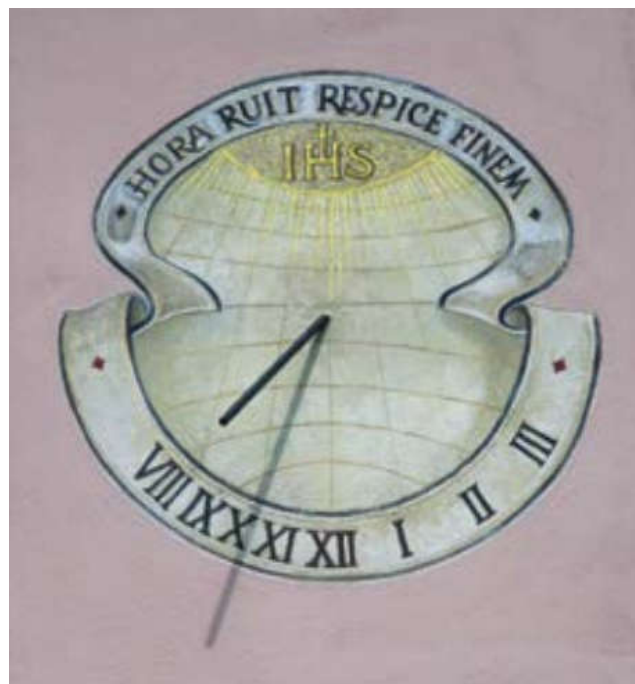
Jsme stále v pokušení žít ve společnosti (a církvi), které zapomněly, že svět má svoje zadání, někam směřuje a jednou se nás bude někdo ptát, jak jsme plnou moc, kterou jsme dostali, využili.

Druhé pokušení spočívá v očekávání Pána, když jsme zapomněli, že nám dal plnou moc. Život je postavený na tom, aby nám Pán nemohl nic vyčítat, až se vrátí – ale tím to také končí. Pokud nám ale plnou moc dal, pak pravděpodobně chce, abych ji tvořivě využili, abychom hospodařili s jeho majetkem, ptali se, co je dobré, a snažil se to uskutečnit. Jsme velmi citliví, abychom jednali podle Boží vůle, a čekáme na to, až nám Pán dá nějaký povel, co dělat. Možná se nám o tom jednou bude zdát ve snu nebo dostaneme soukromé zjevení či nám zasvítí nějaká věta v Bibli. A pak vykročíme splnit Boží vůli.

Ale on nám podepsal plnou moc. Možná tedy chce mnohé nechat na nás. Nejsme malé děti,

kteří se musí rodičů zeptat, jestli mohou jít na záchod. Rozhlédněme se po tomto světě a ptejme se, co bychom v něm mohli uskutečnit, v čem bychom ho mohli změnit, co by se dalo dělat. Samozřejmě se to nemusí povést, samozřejmě, že to může zkrachovat, ale to nesmí zabránit do toho jít.

Bylo by hloupé, aby zamyšlení na začátku adventu vyznělo ve stylu „vyhrnout si rukávy a honem do práce“. Adventní ticho (nebo alespoň naše představa, že Advent by měl být v ideálním světě dobou ztišení) k tomu ještě dodává, že ono uskutečňování velkých věcí se může dít na prvním místě na kolenou – modlitbou a prohlubováním své touhy po Ježíši.

▪ *Nyní můžete vyznat svou víru, buď vyznáním, které recitujeme při mši sv., nebo formou otázek a odpovědí:*

▪ **Věříte v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země? – všichni: Věřím.**

▪ **Věříte v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se narodil z Marie Panny, byl ukřižován a pohřben, vstal z mrtvých a sedí na pravici Otcově? – všichni: Věřím.**

▪ **Věříte v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení mrtvých a život věčný? – všichni: Věřím.**

Všemohoucí Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista, nás vysvobodil z hříchu a dal nám život z vody a z Ducha svatého. Kéž v nás svou milost chrání, abychom byli s Kristem spojeni na věky věků. Amen.

přímlyvy:

▪ *Někdo z vás ať přednese přímlyvy. Můžete na ně odpovídat slovy: Pane, smiluj se:*

Bdít znamená očekávat budoucnost Boží, ale také pravdivě vidět realitu přítomnosti. Modleme se proto s nadějí i pokorou a volejme: Pane, smiluj se.

▪ Prosme za to, abychom hluboce prožili letošní Advent.

▪ Prosme za sebe a za všechny křesťany, aby Pán milosrdně shlédl na naši slabost a hříšnost a učinil si z nás své svědky.

▪ Prosme za ukončení válek a násilí a za zmírnění bídy, aby tento náš svět mohl žít v pokoji a bezpečí.

▪ Prosme za manžele a rodiny, aby si dokázali odpouštět, vzájemně se podporovat a nově probouzet vzájemnou lásku.

▪ Prosme za všechny, kterým se vede špatně, aby měli dostatek sil k nesení těžkého údělu.

▪ Prosme za ty, kdo jsou blízko svému poslednímu dni, aby branou smrti prošli bezpečně a usmíření.

▪ Prosme za lidi, kteří mají ztvrdlá srdce, aby poznali lásku a byli schopni soucitu.

▪ Prosme za sebe, za naše blízké a za všechny obyvatele našeho města, abychom žili věrně podle svědomí a jednou došli k společnému Otci.

▪ Prosme za končení pandemie, za lékaře, zdravotní sestry a zdravotní personál, zvláště za ty, kteří jsou přetížení.

▪ Prosme za ty, které současná situace ohrožuje ekonomicky, za ty, kdo se bojí, že přijdou o své živnosti a že nebudou mít z čeho uživit své rodiny.

▪ Prosme o moudrost pro ty, kteří rozhodují o opatřeních ve společnosti.

▪ *Přidejte i svoje vlastní přímlyvy.*

Pane, pro slávu svého jména nás zachovej a vyslyš naše prosby. Tobě buď chvála na věky věků. Amen.

▪ *Můžete se chytit za ruce a společně se pomodlit Otče náš.*

▪ *Zazpívejte další dvě sloky písně:*

3. Obrat' k nám svou vlídnou tvář, / přezádoucí Pane, / ať se hříchů odřeknem, / v lásce přebýváme. / Převznešený hosti náš, / přijď k nám ve svátosti, / navštiv duše pokorné / z nebeské výsosti.

4. Jakkoli jsme zhřešili, / o milost prosíme, / již jsme nezasloužili; / k tobě se modlíme: / učiň pro

své vtělení, / všemohoucí Pane, / ať s čistotou srdečnou / na tebe čekáme.

vzbuzení touhy po Eucharistii

▪ *Můžete se pomodlit následující modlitbu. Může ji předčítat jeden z vás nebo se ji pomodlit všichni společně:*

▪ Klaníme se ti, Ježíši, a nabízíme ti svá srdce, která se utápí ve své nicotě i ve tvé svaté přítomnosti. Klaníme se ti, který ses rozhodl být přítomen v Eucharistii, ve svátosti své lásky. Toužíme tě přijmout v příbytích svého srdce. V touze po svatém přijímání tě chceme teď přijmout svých duchem. Přijď k nám, Ježíši, abychom my přišli k tobě. Kéž tvá láska zažehne celý náš život. Věříme v tebe, doufáme v tebe, milujeme tě. Dej, ať brzy můžeme s bratřími a sestrami slavit tvou oběť a přijmout tvé Tělo a Krev. Amen.

závěr:

▪ *Proste o požehnání a žehnejte se znamením kříže:*

▪ Dej nám, Bože, své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného. Amen.

▪ Dobrořečme Pánu. - Bohu díky.

▪ *Na závěr můžete zazpívat poslední dvě sloky písně:*

5. Čiňme pravé pokání, / špatný život změňme, / jako věrní sluhové / Pána vyčkávejme. / Stále stojí u dveří, / ustavičně tluče, / zda by našel čistý dům / u tebe, člověče.

6. Jak můžem, usilujme, / o milost pracujme / a Krále nejvyššího / vždy v svém srdci mějme. / Ó vtělený Ježíši, / dej nám zde svou milost / a po tomto životě / v nebi věčnou radost.

Požehnanou neděli! Požehnaný Advent!